

РЕЗЮМЕТА на трудовете, публикувани след защита на докторска дисертация, на
гл. ас. д-р ЕВЕЛИНА ДИМИТРОВА СТОЕВА - ДИМИТРОВА
Катедра „Административноправни науки” при Юридическия факултет на Софийски университет “Св. Климент Охридски”, представени за участие в конкурс за „доцент” по област на висше образование – социални, стопански и правни науки; професионално направление - 3.6. право , обявен в ДВ, бр. 80 от 14. 10. 2011 г./

В съответствие с изискването на чл. 27, ал. 1 от Закона за развитието на академичния състав в Република България са изготвени резюмета на монография, студия, шест статии, учебно помагало, практически наръчник и доклад от участие в национална научно-приложна конференция.

I. Монографии, публикувани след защита на докторска дисертация

1. Димитрова, Евелина. **Сравнителноправни аспекти на облагането с данък върху добавената стойност.** С., Просвета, 2011 г., ISBN 978-954-01-2568-8, 287 стр.

/ включена като № [1] в списъка на публикациите, приложение № 6 към молбата за участие в конкурса /

Това е второто ми монографично научно изследване в областта на данъчното облагане и по-специално в областта на облагането с данък върху добавената стойност. Първата книга, която беше завършена през 2003 г., изучава правната характеристика и основните елементи на данъка върху добавената стойност и на неговия специфичен механизъм като нови за данъчната ни система правила. Книгата "Сравнителноправни аспекти на облагането с данък върху добавената стойност", като естествено продължение на първата, изследва въпросите, свързани с данъчното облагане на територията на Европейския съюз, процеса по формиране на данъчното облагане като общностна политика. В сравнителен план, изследва хармонизирането на косвените и преките данъци и степента на съответствие на правилата, установяващи данъка върху добавената стойност в данъчната ни система, с тези на Общата система на ДДС в Европейския съюз.

Като основа за сравнителния анализ, в труда е отделено специално място на изучаването на общата система на ДДС, действаща в рамките на Европейския съюз. Общата система на ДДС, действаща на територията на

вътрешния пазар, е резултат на процеса на хармонизиране на правилата за облагане с данък върху добавената стойност на държавите членки, започнал в края на 60-те години на миналия век.

Една от основните задачи на научното изследване е да сравни степента на съответствие на националните ДДС правила с нормите на правнозадължителните актове на европейското данъчно право, които при колизия имат върховенство над нормите на вътрешното ни право. Трудът изследва също така промените в общата система на ДДС в ЕС, и по-специално промените в европейското данъчно право след влизане в сила на Лисабонския договор. Отделено е специално внимание на изучаването на принципите на правото на ЕС, като източници на данъчното право. По-специално внимание е отделено на два от принципите на общата система на ДДС – принцип на данъчен неутралитет и принцип за борба срещу злоупотребата с право.

Специално място в научното изследване е отделено на значението на юриспруденцията на Съда на ЕС като източник на европейското данъчно право и на българското данъчно право. В научната ни литература има сериозни изследвания на въпросите, свързани с източниците на правото на ЕС и ЕО, както и с актовете на Съда на ЕС. Трудът стъпва на научната основа, създадена от тези трудове като цитира и обсъжда над 120 решения на Съда на ЕС, постановени преимуществено по данъчни дела.

Като принос с приложно значение на труда може да се посочи класифицирането на над 500 решения на Съда по ДДС казуси, постановени по отделните разпоредби на т.на. Шеста директива и на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно Общата система на ДДС.

В труда са разгледани наложените от присъединяването на България към ЕС промени в националното данъчно законодателство. Изследвани са измененията в елементите и механизма на ДДС. Направен е опит да се систематизират в съвкупност разнородните по източници правила, изграждащи системата на ДДС, вече като част от общата система на ДДС в ЕС. Специално внимание е отделено на механизма на облагане с ДДС, без да се разглеждат детайлно всички понятия, процедури, специални правила и последици от въвеждането им. Изследвани са новите за данъчната ни система институти и процедури – "обърнатото начисляване на ДДС" и "самофактурирането". По-специално внимание е отделено на обектите на облагане с ДДС. Изследвани са новите за данъчната ни система институти на «вътреобщностната доставка», «вътреобщностното придобиване», «тристранната операция» и «дистанционната продажба», като данъчни събития, пораждащи задължение по ДДС. Направен е опит да се анализират трудностите, възникнали при въвеждането на новите правила на общата

система на ДДС, за които има както субективни, така и обективни предпоставки.

Съдържателно свързани с темата на монографичния труд, но невключени в книжното тяло, остават въпросите, свързани с особените режими на облагане с ДДС и освободените доставки. Предстои издаването като самостоятелно книжно тяло на книгата "Специални режими на облагане с данък върху добавената стойност и освободени доставки", в която тези институти и обекти на облагане с ДДС ще бъдат подробно изследвани.

2. Димитрова, Евелина. "Правен режим на данъка върху добавената стойност". Просвета, София, 2010, 182 стр.

Книгата е публикувана през 2010 г. след защитата ѝ като докторска дисертация, поради което само се споменава, но не участва в рецензираните публикации и е без резюме.

II. Студии и статии

1. Димитрова, Евелина. Европейска данъчна интеграция, С., 2011 г., 78 стр.

/ включена като № [8] в списъка на публикациите, приложение № 6 към молбата за участие в конкурса /

Присъединяването на България към Европейския съюз може да се определи като присъединяване към една общност на ценности, цели, принципи и правила, за установяването и защитата на които в Учредителните договори са предвидени необходимите мерки, в това число свързани с данъчното облагане. Съюзът предоставя на своите граждани пространство на свобода, сигурност и правосъдие без вътрешни граници, в което е гарантирано свободното движение на хора, за осигуряването и защитата на които следва да се премахнат данъчните бариери. От друга страна, за целите на изградения на територията на Европейския съюз вътрешен пазар Общността насърчава икономическото, социалното и териториалното сближаване, както и солидарността между държавите членки. Вътрешният пазар като главна цел и ценност за ЕС изисква да бъдат въведени общи данъчни правила на Общността, които да премахнат данъчните бариери, нелоялната конкуренция и да осигурят приходи в бюджетите на държавите членки, а по отношение на митата и ДДС - и на Европейския съюз, като главното средство за постигането на тази цел са механизмите на данъчната интеграция. Европейската данъчна интеграция се постига чрез съгласуване, сближаване и хармонизиране на данъчните системи на държавите членки. В

градация, така могат да бъдат подредени формите на сътрудничество в областта на данъчното облагане между държавите членки и между тях и ЕС.

Студията изследва няколко основни въпроси в тази тема:

- правната рамка на данъчното облагане в ЕС;
- хармонизирането на данъците в ЕС и концепцията "вътрешен пазар";
- тенденции в развитието на процеса по хармонизиране на преките и косвените данъци на държавите членки.

Като резултат от научното изследване е формулиран извода, че задълбочаването и разширяването на процеса на европейска данъчна интеграция е без алтернатива с оглед на икономическите цели на Общността. Степента, формата и бързината на интеграционния процес в областта на данъците в ЕС, в т.ч. на преките и на косвените, обаче зависи от общата политическа воля на държавите членки. Съобразено е и последното предложение на Комисията за приемане на Регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на програма за действие на митниците и данъчното облагане в ЕС за периода 2014-2020 г. (FISCUS), в който са формулирани някои от непосредствените задачи, които ще стимулират процеса на координация и съгласуване на данъчните правила на отделните държави членки. Програмата ще допринесе за изпълнението на **стратегията „Европа 2020“** за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж чрез укрепване на функционирането на единния пазар на Съюза и неговия митнически съюз.

2. Димитрова, Евелина. **Начисляване на данъка върху добавената стойност.** - Съвременно право, 2003, № 2, стр.

/ включена като № [15] в списъка на публикациите, приложение № 6 към молбата за участие в конкурса /

Написването на статията „Начисляване на данъка върху добавената стойност“ е продиктувано от изразяването и в предишни научни публикации несъгласие с правилата за начисляването на ДДС, по начина, по който са установени от ЗДДС (отм.). Направен е критичен анализ и на практическите аспекти, свързани с начисляването на ДДС при доставки на стоки, услуги и внос и предложения de lege ferenda за промяна в правилата на ЗДДС(отм.), които да преодолеят отклоненията на българската система на ДДС от нормите на Общата система. Тези изменения на по-късен етап от развитието на данъчното ни законодателство станаха факт, което е практическата полза от научното изследване. Най-сериозната критика е към законово установената връзка на зависимост между начисляването на ДДС и правото на приспадане на данъчен кредит, която дава възможност за приспадане само на начислен

ДДС. Обсъдени са правните характеристики на документите свързани с декларирането и отчитането на ДДС.

3. Димитрова, Евелина. **Право на приспадане на данъчен кредит.**- ИДЕС- Списание на Института на дипломираните експерт счетоводители в България, 2004, № 2.

/ включена като № [16] в списъка на публикациите, приложение № 6 към молбата за участие в конкурса /

Статията „Право на приспадане на данъчен кредит“ е отпечатана в научното списание на Института на дипломираните експерт счетоводители и има за цел да даде по-практическа насоченост на теоретичното изясняване на втория елемент от механизма на ДДС, а именно правото на приспадане на ДДС или както този елемент е определян от общата система на ДДС – ДДС с право на приспадане. В статията се разглеждат документите, които се съставят за документиране на стопанските операции, реквизитите им, както и правните последици от липсата на някой от тях. Критично се обсъжда практиката несъществени реквизити да водят до такава неблагоприятна правна последици каквато е непризнаването на правото на приспадане на данъчен кредит.

4. Димитрова, Евелина. **"Тристранна операция" и "дистанционна продажба на стоки" като специален ред за облагане с данък върху добавената стойност на доставки на стоки, свързани с вътреобщностната търговия на територията на Европейския съюз.** Списание "De Jure", кн.1, 2011.

/ включена като № [17] в списъка на публикациите, приложение № 6 към молбата за участие в конкурса /

Извършената след 1 януари 2007 г. промяна в данъчната ни система и в националната система на ДДС, по отношение на елементите на данъка, въведе нови обекти на облагане с ДДС. Към доставката, с място на изпълнение на територията на България, като обект на облагане, се добавиха и такива доставки, които са резултат на трансграничната вътреобщностна търговия – вътреобщностна доставка и вътреобщностно придобиване. Едновременно с това ЗДДС въведе и специалния ред за облагане с ДДС на верижните доставки на стоки, свързани с вътреобщностната търговия – "тристранна операция" и "дистанционна продажба на стоки".

Облагането с ДДС на поредица от сделки, имащи за предмет една и съща стока, която се транспортира от една държава членка на ЕС до друга се облагат с ДДС по правилата на различните държави членки, на чиято територия се извършва вътреобщностната търговия. Едновременно с това е

необходимо да се осигури свободното от данъчни и административни бариери движение на тези стоки, което поставя трудни за нормативно решение въпроси. За да се избегне в тези случаи двойното облагане с ДДС, както и възможността за данъчни измами и неплащане на данъци, е необходимо националните системи на ДДС да са хармонизирани, почти до степен на унифициране, с общи общностни правила. Тези правила са точно възпроизведени в ЗДДС и в своята съвкупност изграждат специфичния ред за облагане на верижни трансгранични вътреобщностни доставки на стока. За дефинирането на този специфичен ред, ЗДДС въвежда понятието "тристранна операция". Като част от многообразните сделки по прехвърляне на права върху стоки, тристранната операция е специфична хипотеза на доставка в рамките на вътреобщностния стоков обмен. За да се улесни търговията със стоки на територията на ЕС за облагането с ДДС на такава поредица от две доставки, е предвиден особен ред за начисляване на ДДС. Статията подробно разглежда двете части на тристранната операция от гледна точка на специфичния механизъм на облагане, дължимостта на ДДС и правилата за начисляване на данъка. Поставен е въпросът за точността на термина "тристранна операция". Използваният термин е превод от английски на думата – триъгълен, с участието на три страни, от което може да се направи погрешен извод за наличието на правна връзка между участниците в тази поредица от две сделки. Двете търговски сделки са самостоятелни и общото между тях е само участието на един и същ субект и в двете от тях. Това обаче не означава, че за осъществяване на някоя от двете сделки по необходимост се явява и трето лице. Без да се познава обаче същността на тристранната операция, само от използвания за нейното обозначаване термин може да се направи такъв погрешен извод. Общата система на ДДС в ЕС с Директива 2006/112/ЕО на Съвета въвежда някои специални правила и изключения от общия режим на облагане на доставките на стока и дава правната рамка за изработването на специфичния ред на облагане с ДДС на поредицата от търговски сделки в националните законодателства. Статията спомената основните разпоредби на директивата, както и най-важните решения на Съда на Европейския съюз.

5. Димитрова, Евелина. "Обърнатото начисляване" на ДДС като концепция и специфичен механизъм на облагане. „Съвременно право”, кн.3, 2011.

/ включена като № [18] в списъка на публикациите, приложение № 6 към молбата за участие в конкурса /

За обозначаване на случаите, когато данъкът се начислява не от доставчика, а от получателя, или като частен случай – от придобиващия при

тристранна операция, осъществена при условията на чл.15 ЗДДС, в данъчната литература се използва понятието „самоначисляване” или „обърнато начисляване” на ДДС. След 1 януари 2007 г. ДДС може да се начислява, като правило, а не само в някои изолирани случаи, както от доставчика по облагаема доставка, така и от получателя по доставката. Общата система на ДДС в ЕС допуска начисляването на ДДС да става по правилата на „обърнатото начисляване”, като отклонение от общото правило, само в изрично предвидени случаи. Въвеждането на специалния ред за начисляване се допуска по две причини и за всички нови данъчни събития, при които се обръща правилото за начисляване на ДДС, промяната е наложена от една от тях.

Първата причина за въвеждане на механизма на "обърнатото начисляване" е вътреобщностната трансгранична размяна на стоки да се облага с ДДС на територията на държавата членка на потребление. Специалният ред за начисляване на ДДС се прилага, като правило, за облагане на трансграничните сделки, осъществявани на територията на ЕС, в хипотезата на вътреобщностно придобиване. Това дава възможност да се прилагат действащите в държавата членка на потребление данъчни ставки по ДДС, както и приходите от ДДС да са постъпления в нейния бюджет. Ако при вътреобщностното придобиване ДДС се начислява по общите правила доставчикът на стоката ще бъде задължен да се регистрира във всички държави, където доставя стоки, за да бъде начисленият данък приход за бюджета на държавата на потреблението. Това би било непосилна административна тежест, както за стопанските субекти, така и за приходните администрации на държавите членки. Разрешение на проблема общата система намира в обръщане на механизма за начисляване на данъка от получателя по облагаема доставка.

Второто специално приложение на процедурата на „обърнатото начисляване” на ДДС е като превенция на данъчните измами при доставката на някои стоки и услуги. Държавите членки, които избират този ред на начисляване трябва да приложат процедурата на дерогациите и да получат разрешение за прилагане на специалното правило за начисляване на ДДС за вътрешни доставки на стоки и услуги, ако в ДДС директивата липсва общо правило в този смисъл .

С влизане в сила на Директива 2010/23/ЕС на Съвета от 16 март 2010 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на незадължително и временно прилагане на механизма за самоначисляване във връзка с доставки на някои услуги, при които съществува риск от измами, се разшири обхвата на доставките, по които ДДС може да се начислява от получателя. Беше

приет нов чл. 199а, като към доставките, по които ДДС се начислява по правилата на "обърнатото начисляване", се добавиха тези по прехвърлянето на квоти за емисии на парникови газове, както са определени в член 3 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността, които могат да се прехвърлят в съответствие с член 12 от посочената директива, както и прехвърлянето на други единици, които могат да се използват от операторите за постигане на съответствие със същата директива. В статията подробно се разглежда "обърнатото начисляване на ДДС" като процедура за реализиране изискуемостта на данъка; фискалният му ефект; правилата за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит за ДДС, начислен по процедурата на обрнатото начисляване. Очертани са особеностите на "обърнатото начисляване" в сравнение с друг нов институт, въведен с приемането на ЗИДЗДДС, в сила от 1 януари 2011 г. – самофактурирането.

6. Димитрова, Евелина. Данъчното облагане като Общностна политика. Списание "De Jure", кн. 2, 2011.

/ включена като № [19] в списъка на публикациите, приложение № 6 към молбата за участие в конкурса /

В основата на защитаваните в статията тези стои разбирането, че облагането с данъци на територията на ЕС няма характеристиката на интеграционна политика на Общността, но също така, без съмнение, е област на хармонизирани правила. И макар че в Учредителните договори данъчното облагане не е обособено като самостоятелен вид политика на Съюза, като част от правото на ЕС се прилагат правила, пряко свързани с функционирането на вътрешния пазар, които регулират данъчни правоотношения.

Разгледано в обективен смисъл, хармонизирането на данъците в ЕС е процесът по въвеждане в действие на обща система от правни норми, чрез които: се преодоляват данъчните бариери пред свободното движение на хора, стоки, капитали и свободното предоставяне на услуги; се разпределят постъпленията от ДДС като собствени приходи за бюджетите на държавите членки и на Съюза; се преодолява нелоялната конкуренция между държавите членки, както и се избягва двойното данъчно облагане.

Вземането на решенията по данъчни въпроси от Съвета с единодушие дава гаранция за държавите членки, че ограничаването на данъчния им суверенитет в рамките на общите европейски данъчни правила ще става след преценка на националните интереси на всяка държава членка, тъй като

данъчното облагане е най-важният инструмент на икономическата и социалната политика.

Обособяването на данъчното облагане като самостоятелна общностна политика е пречатвано от няколко фактора. На първо място, от нежеланието на държавите членки да се откажат, в полза на Общността, от своя данъчен суверенитет и да дадат правомощия на европейските институции да приемат актове - регламенти, директиви, решения и др., които имат върховенство по отношение на актовете от националното им законодателство. Процедурата за приемане на задължителни актове по данъчни въпроси на Съюза също затруднява процеса на данъчна интеграция. Предвиденият в чл. 113 от Договора за функционирането на ЕС (предишен чл. 93 от ДЕО) ред за приемане от Съвета на разпоредби за хармонизиране на законодателството относно данъците върху оборота, акцизите и другите форми на косвено данъчно облагане с еднородност, в съответствие със специална законодателна процедура и след консултация с Европейския парламент и с Икономическия и социален комитет, не улеснява процеса на сближаване. Като пречатствие за обособяването на данъчното облагане като общностна политика се проявява и различната степен на сближаване на националните данъчни законодателства в областта на преките и на косвените данъци. Хармонизирането на националните данъчни законодателства при косвените данъци както при ДДС, така и при акцизите, е достигнало почти до степен на унифициране на националните данъчни правила с тези на Общността и облагането с косвени данъци може лесно, при обща политическа воля, изрично да се включи в изключителната компетентност на Съюза, така както е включена митническата политика. Това не може да стане в близко бъдеще по отношение на преките данъци.

7. Димитрова, Евелина. **Общата система на ДДС в Европейския съюз. В.:** Обща система на ДДС в ЕС – сборник нормативни актове, С., Просвета, 2011 .

/ включена като № [20] в списъка на публикациите, приложение № 6 към молбата за участие в конкурса /

Общата система на данъка върху добавената стойност в Европейския съюз е сложно организирана съвкупност от разнородни по източници правила от правото на ЕС, които се прилагат директно или трябва да бъдат въведени от държавите членки в националните им ДДС системи. Целта на изграждането ѝ е потреблението на територията на ЕС да се облага с всеобщ многофазен, некумулятивен косвен данък, който не създава данъчни бариери за свободното движение на стоки, капитали и свободното предоставяне на услуги на територията на вътрешния пазар на ЕС, не изкривява

конкурентната среда и не допуска двойно данъчно облагане или отклонение от плащането на ДДС.

В тесен смисъл Общата система на ДДС в ЕС са правилата, съдържащи се в ДДС – директивите на Съвета. Действащата в момента ДДС – директива е Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно Общата система на ДДС. Тя кодифицира разпоредбите на прилаганите до момента на приемането ѝ ДДС - директиви и е основният акт от вторичното право на ЕС, регулиращ облагането с ДДС в ЕС.

Целите, които преследва установяването на обща система на данъка върху добавената стойност, са формулирани от Съда на ЕС в мотивите на решение от 3 октомври 2006 г. по **дело С-475/03** (Banca Popolare di Cremona), Сборник на съдебната практика 2006, с. I-9373, т. 20 - 23.

Общата система на ДДС обхваща всички стоки и услуги и сделките с тях, като допуска ограничен брой изключения. Данъкът върху добавената стойност облага новосъздадената на всеки етап от реализацията на стоките и услугите стойност, включително и крайното потребление. Данъкът се събира чрез система от частични плащания, при които в бюджета следва да постъпва ДДС, съответен на добавената от конкретен доставчик стойност, като неутралният характер на данъка изисква в крайната цена да е включен еднократно изчислен ДДС. Една ДДС система постига най-висока степен на простота и обективност, когато данъкът се налага по възможно най-общатата система и обхваща всички етапи на производството и разпределението. Затова в интерес на вътрешния пазар в ЕС е държавите членки да приемат общи правила, които да се прилагат на територията на Общността. Общата система на ДДС би постигнала целта си на територията на държавите членки подобни стоки и услуги да поемат еднаква данъчна тежест, по цялата верига на производство и разпределение до етапа на крайно потребление, дори ако ставките и освобождаванията не са изцяло хармонизирани.

В статията са систематизирани различните източници от правото на ЕС, които в съвкупност изграждат правната рамка на облагането с ДДС в ЕС.

III. Учебници и учебни помагала

Обща система на ДДС в ЕС – сборник нормативни актове - съставителство и предговор, С., Просвета, 2011, ISBN 978-954-01-2628-9, 325 стр.

/ включена като № [7] в списъка на публикациите, приложение № 6 към молбата за участие в конкурса /

Книгата съдържа основните действащи актове от правото на ЕС, които в момента изграждат правната рамка на облагането с ДДС на територията на

Общността, в т.ч. на територията на всяка държава членка - действащата ДДС директива - Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно Общата система на ДДС и на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 г. за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност.. Универсалното значение на Директива 2006/112/ЕС на Съвета от 28 ноември относно общата система на данъка върху добавената стойност и на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 година за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност произтича от съотношенията на европейското данъчно право с данъчното право на държавите членки. Характеристиката на правото на ЕС като отделен правен порядък, чиито разпоредби не принадлежат нито към международното, нито към националното право на държавите членки, но са непосредствено приложими във всяка от тях и се прилагат с предимство пред тези норми на вътрешното им законодателство, които им противоречат, е определяща за значението на включените в сборника актове за функционирането на данъчната система на всяка държава членка. Принципите на субсидиарност и на пропорционалност служат като критерий за определяне на границите за упражняване на компетентността на институциите на Общността в областите, в които Договорът за функционирането на ЕС и Договорът за Европейския съюз предоставят на Общността споделена компетентност с държавите членки. Принципът на субсидиарност не намира приложение, когато въпросът се отнася до изключителната компетентност на Общността или на държавите членки. По силата на принципа на субсидиарност, в областите, които не попадат в неговата изключителна компетентност, Съюзът действа само в случай и доколкото целите на предвиденото действие не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, както на централно, така и на регионално и местно равнище, а поради обхвата или последиците от предвиденото действие могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза.

В някои случаи общите европейски правила дават право на държавите членки да се отклоняват от установените общи данъчни правила, когато причини от общ интерес налагат това, като например от съображения за избягване на данъчни измами, поради интересите на общата сигурност или в интерес на общественото здраве. Но и в тези случаи Съдът на ЕС е компетентен да се произнесе дали националната мярка, която води до отклонение от европейските правила, до дискриминация или ограничаване на защитени от европейското данъчно право свободи се запазва в рамките на постигане на целта, за постигането на която е приета, или я надхвърля.

На 1 декември 2010 г. Европейската комисия издаде Зелена книга относно бъдещето на ДДС. С нея Комисията откри дебати за бъдещето на ДДС като стартира широко обществено допитване по въпроса как да бъде подсилена и подобрена ДДС системата на ЕС, в резултат от което може да се очаква че ще бъдат формулирани предложения де леге ференда, които ще внесат изменения в съдържанието на включените в книгата нормативни актове. Непрекъснатите изменения и допълнения в правната рамка на ДДС системата както на Общността, така и на България като държава членка, са сред трудностите за изучаването на данъка, но са неизбежен резултат от развитието на обществените отношения, които данъчните правни норми регулират. Както отбелязва комисарят по данъчното облагане Алгирдас Шемета: „Нуждаем се от система за ДДС на 21 век: проста, модерна и ефективна. ДДС се плаща от гражданите и се събира от предприятията, като представлява основен източник на приходи за държавите членки. Затова този данък засяга всички.“ . В доклада на Комисията по икономически и парични въпроси на Европейския парламент относно бъдещето на ДДС от 30 септември 2011, който съдържа предложение за резолюция на ЕП, в раздела - Правна процедура се отбелязва, че Европейският парламент счита, че стопанската общност изисква ясни правила за ДДС, които повишават правната сигурност и вероятността от еднакво тълкуване от страна на държавите членки. Счита също така, че Директива 2006/112/ЕС на Съвета от 28 ноември относно общата система на данъка върху добавената стойност съдържа неясни разпоредби, които увеличават възможността от многобройни интерпретации, а произтичащата в резултат от тези фактори сложна система на ДДС възпрепятства трансграничните дейности и води до ненужни административни тежести. Отбелязано е, че правилата относно ДДС не следва да подкопават политиките на ЕС в други области, като например устойчивостта, като държавите членки се призовават да повишат степента на хармонизация чрез използването във възможно най-голяма степен на регламенти, вместо директиви, тъй като регламентите водят до незабавна хармонизация и правна сигурност. Обсъжда се идеята комисията да издаде общ правилник на ЕС за ДДС под формата на решения за прилагане, със съгласието на мнозинството от държавите членки, променяйки ролята на Комитета по ДДС.

IV. Коментари

Практически наръчник на ООД. РААБЕ България, С., 2003. раздел 3.1.2. Облагане с данък върху добавената стойност.

/ включена като № [21-24] в списъка на публикациите, приложение № 6 към молбата за участие в конкурса /

Изданието е с коментарен характер и има за цел запознаване на широк кръг читатели и най-вече на тези, извършващи независима икономическа дейност, правноорганизирана в ограничено отговорно дружество, със задълженията, които възникват за тези лица, във връзка с облагането с ДДС и по-специално във връзка с данъчната регистрация и дерегистрацията по ЗДДС. Издадени са три преработени и допълнени издания на Коментара, които текущо отразяват промените в данъчното законодателство, респ. в правата и задълженията на данъчните субекти.

V. Доклади, представени на научни конференции

Национална конференция на тема "**Прилагане на европейското право – достижения и предизвикателства**", организирана от Съвета за правни евростандарти съвместно с Народното събрание на Република България и Мария Чернева – член на Европейския парламент и проведена на **22.02.2011 г. в гр. София**, участие с доклад: **«Предизвикателствата на присъединяването на България към Европейския съюз в областта на данъчното облагане.»**

/ включен като № [26] в списъка на публикациите, приложение № 6 към молбата за участие в конкурса /

20.02.2012 г.

Гл. ас. д-р Евелина Стоева – Димитрова,

